

Krænkelſe, Tab og Skade", ſaa vilde dette nødvendigviis medføre, at Domſtolene vilde finde ſtorre Betænkelighed ved at tillægge Friſindelſe uden Paalæg af Omkoſtninger (Hør!), og der vilde ſaaledes uden Tvivl i Praxis uddanne ſig en mere udvidet Brug, end uſſelig kunde være, af Friſindelſe med Paalæg af Omkoſtningerne. Til denne viſnok lidet heldige praktiſke Følge, ſom det dog neppe har været Forſlagets Henſigt at fremkalde, vilde en ſaadan Lovbeſtemmelſe upaatviveligen lede. (En Stemme: Det vilde jo være en reen Uretfærdighed!)

Danfjer: Jeg maa dog, i Modſætning til den ærede Taler, bemærke, at jeg har den Tillid til Domſtolene; at de ikke af de Motiver, ſom den ærede Taler anførte, ſkulle lade ſig beſtemme til Noget i deres Dom, hvortil de ikke i Lovgivningen og i deres Samvittighed havde aldeles fuld Berettigelſe (Hør!).

Mourier: Det beroer dog viſnok paa en reen Miſforſtaaenſe. Det maa nemlig ikke overſees, at der ved det omhandlede Ændringsforſlag, hvad Friſindelſes-Tilfælde angaaer, ſtilles ligeoverfor hinanden: paa den ene Side Friſindelſe for videre Tiltale og Friſindelſe med Paalæg af Omkoſtningerne, og paa den anden Side Friſindelſe med tilkjendt „Bederlag af det Offentlige for tilføiet Krænkelſe, Tab og Skade". Det er netop Feilen ved Forſlaget, at Domſtolene ved en ſaadan Lov kun vilde gives Valget mellem diſſe Alternativer, og at navnlig „aldeles Friſindelſe" uden Paalæg af Omkoſtninger, ei kunde finde Sted, uden at der tillige tilkjendtes den Tiltalte Bederlag for tilføiet Krænkelſe, Tab og Skade. Dette vilde være urigtigt og hviler paa et i og for ſig aldeles feilagtigt Princip. Men, naar Domſtolene ved en ſlig uheldig Lov ſtilledes i dette Dilemma, hvad vilde da ſkee? I mange Friſindelſes-Tilfælde vilde Domſtolene — og det med fuld Frie. — finde, at det paa ingen Maade gik an at tilkjende den Tiltalte Bederlag for Krænkelſe, Tab og Skade, og, ſkjøndt der muligen efter Sagens Beſtaffenhed kunde være nogen Anledning til at fritage den Tiltalte for at bære Actionens Omkoſtninger, kunde de dog ikke ſtatuerer dette, uden tillige at ſtatuerer hiint, fordi diſſe Mo-

menter ved Loven ubetinget vare knyttede til hinanden. Der vilde ſaaledes ganſte viſt danne ſig en mere udvidet Brug af Friſindelſe med Paalæg af Omkoſtningerne; og det kunde ikke være andet, idet Domſtolene vare udelukkede fra at kunne komme til noget for den Tiltalte fordeelagtigere Reſultat, naar de ikke fandt tillige at kunne tilkjende ham Erſtatning for formeentlig tilføiet Krænkelſe, Tab og Skade. Dette vilde nu viſnok være en meget uheldig Virkning; men det var en umiddelbar Følge af den urigtige Opfatning, hvorpaa Loven hvilede. Det er netop det, jeg har gjort opmærksom paa, at i dette Dilemma tør og ſkal man ikke ſætte Domſtolene.

Grundtvig: Netop fordi jeg rigtignok formodede detſamme, ſom den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavnſ 6te District (Mourier) nu har udviklet, netop derfor ſagde jeg ogſaa, da jeg forſt bragte dette Ændringsforſlag frem, tilligemed et andet ved Lovens anden Læſning, at jeg viſnok ikke ventede ſtort Udbytte deraf i Virkeligheden ved Domſtolenes Friſindelſe, men at jeg ſøgte Gavnligheden deraf baade i Forfatternes egen Foreſtilling, ſom det er ikke uvigtigt, ikke beſtandigt er fuld af Frygt for alle de farlige Ekſer, ſom der kan løbes paa og alle de mulige Fælſer, der kan løbes i, og paa den anden Side i dens Virkning paa vedkommende høie Dyrigheder i Henſeende til at befales Sags Anlæg.

J. N. Hansen: Jeg vilde ikke have troet at kunne udtale en ſaadan Formening om Domſtolene og de Henſyn, de ville tage, ſom nylig blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand, uden at have troet at gaae videre, end man vilde have en moralkff begrundet Ret til; men, da jeg nu har hørt, at der ikke i ſaa Henſeende er Noget til Hinder, ſaa ſkal jeg ganſke tiltræde hvad den ærede Rigsdagsmand har udtalt. Jeg troer virkelig ogſaa nu, da han har udtalt det, at Domſtolene ville tage ſaadanne Henſyn, derſom vi ſatte denne Beſtemmelſe ind i Loven; dermed vil jeg imidlertid ikke ſige, at vi ikke ſkulle vedtage Beſtemmelſen, thi, naar Domſtolene ville tage ſaadanne Henſyn her, ſaa tage de jo ogſaa ſaadanne Henſyn ved andre Love og andre Lovbeſtemmelſer, og, om de have et Lovbud mere